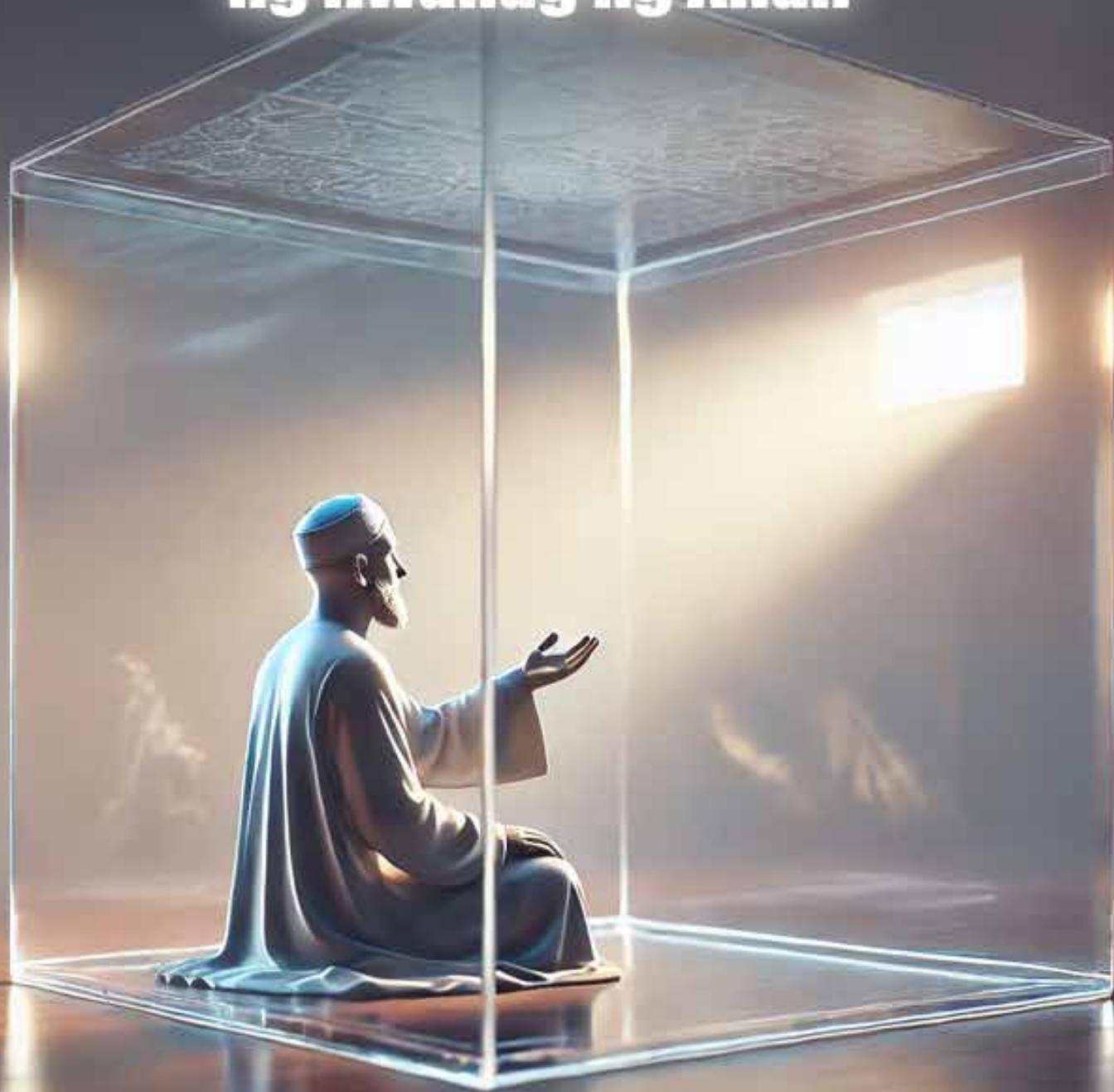

Islam

**Isang buhay na pinangungunahan
ng liwanag ng Allah**

**Sinasamba ba ng mga Muslim si
Muhammad**
**(sumakanya nawa ang
kapayapaan)?**

Sinasamba ba ng mga Muslim si *Muhammad* (sumakanya nawa ang kapayapaan)?

May mga taong nagkakamali sa paniniwala na sinasamba ng mga Muslim si Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan) sa paraang iginagalang ng mga tagasunod ng ibang relihiyon ang kanilang mga propeta o simbolo. Gayunpaman, ito ay lubos na mali.

Sa Islam, ang pagsamba ay eksklusibong nakadirekta lamang kay Allah, nang walang kasama. Ang mga Muslim ay nagtataglay ng matinding pagmamahal kay Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan), sinusunod ang kanyang mga turo, at binabanggit ang kanyang pangalan sa kanilang mga panalangin, ngunit hindi nila siya sinasamba. Siya ay isang tao, isang mensaherong ipinadala ni Allah, na ipinagkatiwala lamang sa tungkuling iparating ang Kanyang mensahe, hindi sa pagiging diyos.

**Malinaw na isinasaad ng Quran: [Sabihin mo:
"Ako ay tao lamang tulad ninyo. Ikinakasi sa akin
na ang Diyos ninyo ay Diyos na nag-iisa lamang."]
(Quran 18:110, Surah Al-Kahf)**

**Ito ay nangangahulugan na si Muhammad
(sumakanya nawa ang kapayapaan) mismo ang
nanawagan sa mga tao na sambahin si Allah
lamang, hindi siya sambahin.**

**Ang ating pagmamahal sa kanya (sumakanya
nawa ang kapayapaan) ay hindi katumbas
ng pagsamba sa kanya; sa halip, ito ay
nagpapahiwatig ng ating pagsunod sa kanya sa
kanyang iniutos, dahil siya ay isang mensahero
mula sa nag-iisang tunay na Diyos.**

Ano sa
Palagay
Mo ang
Ideya na

Ang Bawat Tao ay

Responsable sa

Kanilang Mga

Aksyon

at Pananagutan

Pagkatapos ng

Kamatayan?

ANO SA PALAGAY MO ANG IDEYA NA **Ano sa Palagay Mo ang Ideya na Pananagutan Pagkatapos ng Kamatayan?**

Nagkakasala sina Adan at Eva, ngunit ang kanilang taimtim na pagsisisi ay sinalubong ng banal na awa. Si Allah, sa Kanyang walang katapusang katarungan, ay nagpawalang-sala sa kanila, nagtuturo sa sangkatauhan ng isang aral sa pananagutan at pagtubos. Walang sinumang kaluluwa ang nagmamana ng mga pagsalangsang ng iba, sapagkat ang pabigatin ang isa ng mga kasalanan ng nakaraan ay magiging taas ng kawalang-katarungan.

Kung ang isang tao ay malaya sa kanilang mga aksyon, naniniwala ka ba na dapat din nilang pasanin ang mga kahihinatnan?

Ipinapahayag ng Islam na ang bawat tao ay isinilang sa isang kalagayan ng kadalisayan, malaya sa kasalanan, na may likas na hilig sa pagsamba sa Nag-iisang Tunay na Diyos. Kapag ang isang indibidwal ay lumabag, sila lamang ang mananagot, sapagkat walang sinumang kaluluwa ang magdadala ng pasanin ng iba. Ito ang banal na utos, isang hindi maikakaila na katotohanan na nagbibigay-diin sa katarungan ng ating Lumikha.

Tinatanggihan ng Islam ang konsepto ng “orihinal na kasalanan” at malinaw na pinagtitibay na ang Allah ay hindi nangailangan ng anumang sakripisyo upang mabayaran ang mga kasalanan ng sangkatauhan.

Ang kasalanan, pagkalimot, at kahinaan sa moral ay hinabi sa karanasan ng tao, ngunit hindi ito lampas sa katubusan. Ang mga pintuan ng banal na awa ay nananatiling bukas. Ang Allah, ang Laging Nagpapatawad, ang Pinakamaawain, ay nagpaabot ng Kanyang kapatawaran sa lahat ng bumaling sa Kanya nang may katapatan.

Kung ang isang tao ay taimtim na nagsisi, pinatawad sila ng Allah, dahil mahal Niya ang pagpapatawad at Siya ang Pinakamaawain sa Kanyang mga alipin. Ang kanilang mga kasalanan ay nananatili sa pagitan nila at ng kanilang Panginoon, hindi na kailangan ng mga tagapamagitan o pagkukumpisal sa publiko. Kaya, ang taos-pusong pagsisisi ang daan tungo sa kaligtasan.

Isa sa pinakadakilang pagpapala ng pagtanggap sa Islam ay ang pangako ng Allah na Paraiso sa mga naniniwalars. Ang Allah, ang Makapangyarihan, ay nagsabi : “Makipag-unahan kayo tungo sa isang kapatawaran mula sa Panginoon ninyo at isang paraiso na ang luwang nito ay gaya ng luwang [sa pagitan] ng langit at lupa, na inihanda para sa mga sumampalataya kay Allāh at sa mga sugo Niya.” (Quran 57:21, Surah Al-Hadīd)

Samakatuwid, itinuturo ng Islam na ang bawat tao ay makakamit ang kaligtasan sa pamamagitan ng tapat na pagsamba kay Allah.

Dapat maniwala sa Allah, sumunod sa Kanyang mga utos, at magsikap na mamuhay ng matuwid sa abot ng kanilang makakaya. Ito ang mensahe ng lahat ng mga propeta, mula kay Adan hanggang kay Noah, mula kay Moises hanggang kay Hesus, na nagtatapos sa huling paghahayag na ibinigay kay Muhammad (sumakailang lahat ang kapayapaan).

**Ang Islam
ba ay ipinalaganap
sa pamamagitan ng
espada?**

Ang Islam ba ay ipinalaganap sa pamamagitan ng espada?

Ang Quran ay nagsabi,
“Walang pamimilit sa relihiyon” (Quran 2:256,
Surah Al-Baqarah),

na nagpapatunay na ang pananampalataya ay hindi maaaring ipataw.

Habang ang mga hukbong Muslim ay nakikibahagi sa mga labanan, ang mga ito ay hindi upang pilitin ang mga conversion ngunit madalas para sa pagtatanggol o katarungan, dahil ang digmaan ay isang katotohanan ng panahon.

Gayunpaman, ang Islam ay hindi lumaganap sa pamamagitan ng espada dahil sa maraming lugar kung saan ang Islam ay umuunlad ngayon, tulad ng Indonesia, Malaysia, China, at malawak na bahagi ng Africa, walang mga talaan ng anumang mga hukbong Muslim na pumunta doon

Sa halip, lumaganap ang Islam sa mga lugar na ito sa pamamagitan ng kalakalan at mapayapang pangangaral.

Kung ang Islam ay pinilit sa mga tao, paano natin ipapaliwanag ang patuloy na pagkakaroon ng mga relihiyosong minorya sa mga bansang karamihan sa mga Muslim? Ngayon, humigit-kumulang 10% ng mundo ng Arab ay nananatiling Kristiyano.

Sa India, kung saan namuno ang mga Muslim sa loob ng 700 taon, ang karamihan sa populasyon ay sumusunod pa rin sa Hinduismo. Ang sapilitang pagbabalik-loob ay hindi mag-iiwan ng puwang para sa gayong pagkakaiba-iba.

Kung ipagpalagay ng isang tao na ang relihiyon ay kumakalat sa pamamagitan ng puwersa, kung gayon ang isa ay maaaring magtanong: Ang Kristiyanismo ba ay lumaganap sa pamamagitan ng mga baril o bomba? Tiyak na hindi. Lumawak ang Kristiyanismo sa pamamagitan ng mga pagsisikap ng misyonero.

Katulad nito, ang Islam ay lumalaganap sa modernong mundo sa pamamagitan ng mapayapang pangangaral. Ito ang kasalukuyang pinakamabilis na lumalagong relihiyon sa Estados Unidos, na may higit sa 6 na milyong tagasunod, nang walang anumang interbensyon ng militar.

Ang Islam ay lumaganap hindi sa pamamagitan ng espada, kundi sa pamamagitan ng katotohanan, katarungan, at karunungan nito.

Inaapi ba ng Islam ang kababaihan?

Inaapi ba ng Islam ang kababaihan?

Hindi. Sa kabaligtaran, itinaas ng Islam ang katayuan ng kababaihan at pinarangalan sila. Sa panahong itinuring ng ibang lipunan ang kababaihan bilang mababa o bilang pag-aari, itinatag ng Islam ang pagkakapantay-pantay sa pagitan ng kalalakihan at kababaihan sa dignidad, karapatan, at pananagutan.

Binibigyan ng Islam ang mga kababaihan ng karapatang pagmamay-ari at pamahalaan ang ari-arian nang nakapag-iisa, panatilihin ang kanilang mga pangalan ng pamilya pagkatapos ng kasal, at kailanganin ang kanilang pahintulot para sa kasal. Binibigyang-diin ng Islam ang kahalagahan ng edukasyon para sa kapwa lalaki at babae.

Binibigyan din ng Islam ang mga kababaihan ng karapatang humingi ng diborsiyo kung sila ay nahaharap sa kawalan ng katarungan o hindi maaaring ipagpatuloy ang kasal. Maaari silang magtrabaho sa loob ng mga limitasyon sa etika at magkaroon ng kumpletong kontrol sa kanilang mga kita.

Karagdagan pa, ang Islam ay nag-oobliga sa mga lalaki na magbigay at protektahan ang mga kababaihan, na tinitiyak ang kanilang kaligtasan at dignidad. Ang Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan) ay nagsabi:

**"Ang pinakamabuti sa inyo ay ang pinakamabuti sa kanyang pamilya, at ako ang pinakamabuti sa inyo sa aking pamilya."
[Iniulat ni Al-Tirmidhi].**

Binibigyang-diin ng Islam ang awa, katarungan, at kabaitan sa kanilang pakikitungo, gaya ng ipinag-uutos ng Allah:

**“Makitungo kayo sa kanila ayon sa nakabubuti “
(Quran 4:19, Surah An-Nisā’**

Hindi Islam, ngunit ilang Muslim na lalaki, ang nagpapahirap sa mga kababaihan ngayon. Ito ay dahil sa kanilang mga kultural na gawi o kanilang kamangmangan tungkol sa kanilang relihiyon.

Habang sinimulan lamang ng mga lipunang Kanluranin na isulong ang mga karapatan ng kababaihan noong ika-19 at ika-20 siglo, ipinagkaloob sila ng Islam mahigit 1400 taon na ang nakararaan, na binibigyang-diin ang kalayaan sa pananalapi, edukasyon, at patas na pagtrato sa simula pa lamang.

Bakit hindi natatakot ang mga **Palestinian** sa kamatayan?

Bakit hindi natatakot ang mga Palestinian sa kamatayan?

Dahil naniniwala sila sa mga salita ng Diyos sa banal na Quran (**3 : 169-174, Surah Āl-'Imrān**):

(169) Huwag ka ngang mag-akalang ang mga pinatay sa landas ni Allāh ay mga patay bagkus mga buhay, na sa piling ng Panginoon nila ay tinutustusan sila,

(170) na mga natutuwa sa ibinigay sa kanila ni Allāh mula sa kabutihang-loob Niya, at nagagalak para sa mga hindi pa nakasunod sa kanila kabilang sa naiwan nila, na walang pangamba sa kanila ni sila ay malulungkot.

(171) Magagalak sila sa isang biyaya mula kay Allāh at isang kabutihang-loob, at na si Allāh ay hindi magsasayang sa pabuya sa mga mananampalataya,

(172) na mga tumugon kay Allāh at sa Sugo matapos na tumama sa kanila ang sugat. Ukol sa mga gumawa ng maganda kabilang sa kanila at nangilag magkasala ay isang pabuyang sukdulan.

(173) [Sila] ang mga nagsabi sa kanila ang mga tao: "Tunay na ang mga tao ay nagtipon sa inyo kaya matakot kayo sa kanila." Ngunit nakadagdag ito sa kanila ng pananampalataya at nagsabi sila: "Kasapatan sa amin si Allāh at kay inam ang Pinananaligan."

(174) Kaya bumalik sila nang may isang biyaya mula kay Allāh at isang kabutihang-loob, na walang sumaling sa kanila na isang kasagwaan at sumunod sila sa pagkalugod ni Allāh. Si Allāh ay may isang kabutihang-loob na sukdulan.

Kapag sinabi ni Allah sa iyo ang mga salitang ito, matatakot ka ba sa kamatayan?

**Ano ang nagtutulak sa
hindi mabilang na mga tao
sa buong mundo na yumakap sa Islam
bawat taon?**

Ano ang nagtutulak sa hindi mabilang na mga tao sa buong mundo na yumakap sa Islam bawat taon?

Sa Paglalakbay sa Katotohanan, ang isang tao ay nahaharap sa mga pangunahing katanungan: Bakit tayo naririto? Ano ang layunin ng ating pag-iral? Ano ang naghihintay sa atin pagkatapos ng kamatayan? Ang Islam ay nagbibigay ng malinaw at malalim na mga sagot, hindi lamang bilang isang relihiyon kundi bilang isang kumpletong paraan ng pamumuhay, na nagkakaisa ng pananampalataya, katarungan, at moralidad.

1. Purong Monotheism. Itinataguyod ng Islam ang pagsamba sa Allah lamang, nang walang mga tagapamagitan, ang pangunahing mensahe ng lahat ng mga propeta. Ginagawa nitong dalisay, walang bahid, at malinaw ang kredo nito.

2. Ang Quran:

Ang tanging napanatili na banal na kasulatan, na hindi nabago sa loob ng mahigit 1400 taon, ay naglalaman ng mga katotohanang siyentipiko na nauna sa mga makabagong pagtuklas.

3. Isang Pangkalahatang Mensahe para sa Lahat.

Ang Islam ay hindi nakakulong sa anumang lahi, bansa, o wika; ito ay isang mensahe para sa lahat ng sangkatauhan, na lumalampas sa mga hadlang sa kultura at lingguwistika.

4. Isang Kumpletong Paraan ng Buhay.

Ang Islam ay hindi lamang tungkol sa mga paniniwala; nagbibigay ito ng komprehensibong sistema na sumasaklaw sa pagsamba, mga batas sa lipunan at ekonomiya, etika, at maging sa personal na kagalingan.

5. Katarungan at Pagkakapantay-pantay .

Islam Ang Islam ay nag-uutos ng ganap na hustisya, maging sa mga kalaban. Tinatangal nito ang kapootang panlahi at diskriminasyon sa lipunan, na binibigyang-diin na ang superyoridad ay nakabatay lamang sa kabanalan at matuwid na mga gawa.

6. Inner Peace and Tranquillity.

Ang pananampalataya sa Allah, panalangin, at pag-alaala ay nagbibigay sa puso ng kapayapaan at katahimikan, na pinangangalagaan ito mula sa pagkabalisa at takot sa hindi alam, alam na ang lahat ay nagbubukas sa pamamagitan ng banal na karunungan.

7. Isang Malinaw na Pangitain ng Kabilang-Buhay.

Ang buhay ay hindi isang panandaliang paglalakbay na walang kahulugan. Ang Islam ay nagtuturo ng pananagutan at kabayaran, ang matuwid ay ginagantimpalaan, at ang mga mapang-api ay pinapanagutan, na naglalagay ng malalim na pakiramdam ng pananagutan sa mga kilos ng isang tao.

Ang isang pag-iisip ay may kapangyarihang baguhin ang iyong buong pananaw sa buhay...

**Nakaramdam ka na ba ng galit
at nawalan ng kontrol sa iyong
sarili?**

Nakaramdam ka na ba ng galit at nawalan ng kontrol sa iyong sarili?

Ang galit ay isang likas na damdamin ng tao, ngunit kung hindi mapipigilan, ito ay maaaring humantong sa mga pagbigla-bigla na mga desisyon at mahirap na mga relasyon. Ang Islam, sa kanyang karunungan, ay nagbibigay-diin sa kahalagahan ng pagpipigil sa sarili at nagbibigay ng parehong praktikal at espirituwal na patnubay upang matulungan ang mga indibidwal na makabisado ang kanilang mga damdamin, na tinitiyak ang panloob na kapayapaan at pagkakasundo sa iba.

Ang Propeta Muhammad (Sumakanya nawa ang kapayapaan) nag-aalok ng simple ngunit malalim na mga paraan upang makontrol ang galit. Pinayuhan niya ang paghingi ng kanlungan sa Allah mula sa Shaytan, dahil ang galit ay kadalasang nagmumula sa mga negatibong emosyon na nagpapalabo sa paghatol ng isang tao.

Inirerekomenda din niya ang pagbabago ng pisikal na estado ng isang tao, kung nakatayo, pagkatapos ay nakaupo; kung nakaupo,

pagkatapos ay nakahiga, dahil ang paglilipat na ito ay makakatulong sa pagpapatahimik ng mga nerbiyos.

Ang isa pang makapangyarihang paraan na itinakda ng Propeta ay ang pagsasagawa ng paghuhugas (wudu), dahil ang galit ay parang apoy, at pinapatay ito ng tubig. Gayundin, pinayuhan niya ang pagpapanatiling katahimikan, upang ang isang tao ay hindi magbitaw ng mga salita sa isang sandali ng galit na maaari nilang pagsisihan sa huli.

Gayunpaman, ang Islam ay hindi lamang nakatuon sa pamamahala ng galit sa sandaling ito; hinihikayat din nito ang pagpigil dito sa pamamagitan ng paglinang ng pasensya at pagpapatawad. Sa Quran, pinupuri ng Allah ang mga nagpipigil sa kanilang galit at nagpapatawad sa iba.

Ang Allah, ang Makapangyarihan, ay nagsabi: "na mga gumugugol sa kariwasaan at kariwaraan, mga nagpipigil ng ngitngit, at mga nagpapaumanhin sa mga tao. Si Allāh ay umiibig sa mga tagagawa ng maganda," (Quran 3 : 134, Surah Āl-'Imrān)

Binago rin ni Propeta Muhammad ang lakas, hindi bilang pisikal na pangigingibabaw, kundi bilang karunungan sa emosyon ng isang tao. Siya ay nagsabi: "Ang matipuno ay hindi sa pagbuno; tanging ang matipuno ay ang nagpipigil ng sarili niya sa sandali ng pagkagalit."

[Sahih Bukhari - 6114]

A serene sunset scene over a body of water. The sun is a bright, glowing orb in the upper right, casting a warm, golden light across the sky and water. In the foreground, several large, smooth, dark rocks are scattered across the water's surface, their forms silhouetted against the shimmering light. The water reflects the sun and the rocks, creating a peaceful and contemplative atmosphere.

Bakit Tayo Nahaharap sa *Mga Hirap* sa Buhay?

Bakit Tayo Nahaharap sa Mga Hirap sa Buhay?

Madalas itanong ng mga tao, Bakit dumarating sa akin ang mga paghihirap? Bakit hindi laging madali at komportable ang buhay?

Sa Islam, ang mundong ito ay hindi isang lugar ng walang hanggang kaligayahan ngunit isang malawak na pagsubok kung saan ang isang tao ay nahaharap sa mga hamon na nagpapakita ng lalim ng kanilang pasensya at pananampalataya.

Ang Allah, ang Makapangyarihan, ay nagsabi:

“Talagang susubok nga Kami sa inyo sa pamamagitan ng isang anuman kabilang sa pangamba at gutom, at ng isang kabawasan mula sa mga ari-arian, mga buhay, at mga bunga. Magbalita ka ng nakagagalak sa mga nagtitiis,” (Quran 2:155, Surah Al-Baqarah)

Ang mga paghihirap ay hindi lamang pasanin; sila ay isang paraan ng pagdadalisay ng kaluluwa, pagpapalakas ng espiritu, at pag-redirect ng puso tungo kay Allah.

Naiintindihan ng isang mananampalataya na ang lahat ng nangyayari, mabuti man o masama, ay bahagi ng banal na karunungan, isang tiyak na sistema na idinisenyo upang ihanda ang kaluluwa para sa tunay na buhay na nasa kabila ng mundong ito.

Kapag ang isang tao ay nagtitiis ng isang pagsubok, maaari nilang isipin na ito ay isang kasawian, at sa bandang huli ay napagtanto nila na ito ang mismong bagay na humantong sa kanilang paglaki o naging panangga sa kanila mula sa isang mas malaking kalamidad. Ang ilang mga paghihirap ay mga banal na mensahe na humihimok sa atin na pag-isipan ang landas na ating tinatahak.

Ngunit ano ang tungkol sa kawalang-katarungan na hindi napaparusahan? Paano naman ang pagdurusa na tila walang kabuluhan? Sa Islam, ang paniniwala sa Kabilang-Buhay ay nag-aalok ng katahimikan, dahil ang banal na hustisya ay hindi nakakulong sa panandaliang mundong ito ngunit higit pa rito.

Bawat kaluluwa ay tatanggap ng nararapat na kabayaran para sa kanyang mga pakikibaka, mabuti man o masama.

Ang mga paghihirap ay nagpapaalala sa atin ng ating pagiging marupok, ang ating pangangailangan sa Allah, at sila ay nagtuturo sa atin ng pasensya at kasiyahan. Natutuklasan lamang ng isang tao ang kanyang tunay na lakas sa lalim ng kanyang mga pagsubok.

Sa halip na magtanong, "Bakit ito nangyayari sa akin?" Marahil ang mas malaking tanong ay, "Paano ako lalago mula sa paghihirap na ito at magiging mas malakas?"

"Tunay na sa pagkalikha sa mga langit at lupa at pagsasalit-salitan ng gabi at maghapon ay talagang may mga tanda ukol sa mga may isip"

(Quran 3:190, Surah Āl-‘Imrān)

**“Tunay na sa pagkalikha sa mga langit at lupa at pagsasalit-salitan ng gabi at maghapon ay talagang may mga tanda ukol sa mga may isip”
(Quran 3:190, Surah Āl-‘Imrān)**

Kapag tumitingin ka sa kalangitan sa gabi at pinagmamasdan ang mga bituin at galaksi, o kapag pinag-iisipan mo ang lupa sa iyong paligid... naitanong mo na ba: Sino ang lumikha ng lahat ng ito? At bakit may ganitong katumpakan?

Sino ang nagtakda ng galaw ng mga planeta?
Sino ang gumawa sa gabi bilang panahon ng pahinga at ang araw para sa gawain?
Sino ang gumawa ng perpektong sistemang ito, nang walang kapintasan o pagkakamali?

Ang sagot ay nakasalalay sa kaibuturan ng ating kalikasan: Ito ay si Allah.

Hindi ka hinihiling ng Quran na maniwala nang walang pagmumuni-muni; sa halip, inaanyayahan ka nitong mag-isip. Upang makita gamit ang iyong mga mata, at mag-isip gamit ang iyong isipan... dahil sa paglikhang ito, may malinaw na mga tanda na tumuturo sa pag-iral ng isang matalinong Tagapaglikha.

Ang perpektong sistemang ito ay hindi isang pagkakataon, ni wala itong layunin. Ito ay isang mensahe na nakadirekta sa bawat isa na gumagamit ng kanilang talino.

**Ang Propeta Muhammad (sumakanya
ang kapayapaan) ay nagsabi:**

"Tunay na si Allāh ay hindi tumitingin sa mga anyo ninyo ni sa mga ari-arian ninyo subalit tumitingin Siya sa mga puso ninyo at mga gawa ninyo."

(Sahih Muslim - 2564)

Ang Propeta Muhammad (sumakanya ang kapayapaan) ay nagsabi:

“Tunay na si Allāh ay hindi tumitingin sa mga anyo ninyo ni sa mga ari-arian ninyo subalit tumitingin Siya sa mga puso ninyo at mga gawa ninyo.” (Sahih Muslim - 2564)

Sa mundong nakatuon sa anyo at kayamanan, ang Islam ay nagpapaalala sa atin na ang halaga ng isang tao ay hindi nasusukat sa kanilang hitsura o ari-arian kundi sa kanilang katangian at kilos. Walang pagkakaiba sa pagitan ng mayaman at mahirap, malakas at mahina—ang tunay na sukatan ng isang tao ay nakasalalay sa kabutihang kanilang iniaalay at katapatan na taglay nila sa kanilang puso.

Ang hadith na ito ay naglalaman ng esensya ng hustisya sa Islam, kung saan ang mga tao ay hinuhusgahan hindi sa kanilang mga pribilehiyo kundi sa kanilang mga halaga. Ilang indibidwal ang mukhang simple sa kanilang panlabas na anyo ngunit marangal sa kanilang moral? At ilan ang nagtataglay ng kayamanan at kapangyarihan ngunit kulang sa tunay na diwa ng sangkatauhan?

Sa huli, ang natitira sa isang tao ay hindi ang kanilang katayuan o ang kanilang hitsura, kundi ang kabutihan na kanilang iniwan sa buhay ng iba.